۲۸ اردیبهشت بازدید از موزه رایگان است

گروه فرهنگ- بازدید از موزه منطقه ای جنوب شرق ۲۸ اردیبهشت ماه روز جهانی موزه رایگان است.مدیر کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری گفت: به مناسبت روز جهانی موزه و هفته میراث فرهنگی و به منظور تشویق مردم برای بازدید از اماکن تاریخی پنجشنبه ۲۸ اردیبهشت ماه بازدید از موزه منطقه ای جنوب شرق رایگان است.«کامبیز مشتاق گوهری» افزود: به مناسبت فرا رسیدن روز جهانی موزه و هفته میراث فرهنگی برنامه های متنوعی در موزه ها و اماکن فرهنگی و تاریخی استان برگزار می شود.

همایش بزرگداشت فردوسی در زاهدان برگزار شد

ذوالفقاری- همایش بزرگداشت فردوسی و زبان و ادب فارسی در زاهدان برگزار شد.
به گزارش «سیستان و بلوچستان» استاد ادبیات فارسی و مدیر گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران در این همایش که یکشنبه شب گذشته با حضور جمعی از استادان برجسته کشوری و دوستداران شاهنامه در مجتمع فرهنگی و هنری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی زاهدان برگزار شد گفت: اولین حماسه تاریخ گیلگمش نام دارد و بعد از آن حماسه های زیادی از کشورهای مختلف به وجود آمده است اما مستشرقین می گویند برترین حماسه عالم حماسه ایرانی هاست.«اسماعیل آذر» افزود: شاهنامه عنصر و بوی انسانی دارد و فردوسی این شاهکار ادبی را در حضور خود نوشته است و هر جایی سخن فردوسی است می توان دید که خداوند را به پاکی و نیکی یاد می کند.وی با بیان این که همه حکایت های شاهنامه بر سر دوراهی بوده و شاهنامه کانون خانواده است ادامه داد: همه بانوان شاهنامه مشمول فر ایزدی هستند، فردوسی بیش از هزارو ۵۰۰ بار در اثرش از قرآن مجید و آیات مقدس آن بهره برده است.وی اظهار کرد: به فردوسی، حکیم می گویند زیرا شاعر حکمی است و از عقل و خرد صحبت می کند و هر شاعری که از خرد سخن گفته در دانش ادبی ما به او حکیم می گویند.

شاهنامه مترادف سیستان

رئیس انجمن شعر استان نیز گفت: فردوسی ستاره آسمان حکمت و ادب قرن چهارم و پنجم و شاعر همه عصرها بوده و نکات شاهنامه مظهر ایستادگی و جاودانگی ایرانیان است، این شاعر به کمالات اخلاقی، مراتب علمی، شجاعت و شهامت آراسته است. «محمدرضا بهاری» افزود: فردوسی پهلوانان حماسه خود را از سیستان برگزیده است به همین دلیل در شاهنامه بیش از هر جایی از این دیار سخن به میان آمده است، نام شاهنامه همیشه مترادف سیستان است و این منطقه تداعی گر شاهنامه بوده و خواهد بود. وی اظهار کرد: از آن جا که روایات ملی ایرانیان در اواخر عهد ساسانی به قوت و قدرت بسیار رسید تأثیر آن را در بسیاری از کتب شاهد هستیم، در اوستا نیز مانند شاهنامه بیش از هر جایی از سیستان سخن به میان آمده است و در آن این دیار را کانونی برای تقدیس سنت زرتشتی و نبیره های زرتشت ذکر کرده اند.به گفته وی پژوهشگران مردم سیستان را شاخه ای از سکاهای آریایی می دانند که هزاران سال پیش در هنگام ورود اقوام آریایی در آن منطقه سکونت کرده اند و این منطقه به سکستان و در گذر تاریخ به سیستان تغییر نام یافت.

بهاری با بیان این که ظهور نهضت یعقوب لیث صفاری از سیستان به ترویج زبان و خلق شاهکارهایی منجر شد تصریح کرد: فردوسی در تنظیم شاهنامه علاوه بر استفاده از روایات بزرگان سیستانی و خراسانی از منابعی استفاده کرد که قبلا توسط یعقوب لیث دستور جمع آوری آن داده شده بود، سیستان مهد داستان های ملی ایران و میدان جنگ های پهلوانی است و مشهورترین جوانان حماسه های ملی ایرانیان از این دیار برخاسته اند. همچنین در ۴ جلد از شاهنامه چاپ مسکو ۱۷۰ بیت از داستان های مختلف سیستان مطرح شده است.به گزارش خبرنگار ما، در مراسم روز بزرگداشت زبان و ادبیات فارسی که به منظور انتقال ارزش های این اثر نفیس به نسل جوان برگزار شد، برنامه هایی نظیر مشاعره با حضور گروهی از دانش آموزان بلوچ مقطع ابتدایی سرباز که دو هزار شعر حفظ هستند، ورزش های پهلوانی، شاهنامه خوانی، برنامه های هنری و اجرای موسیقی اجرا شد و فعالان این عرصه تجلیل شدند.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی مطرح کرد:

جای خالی سراینده و اسطوره های شاهنامه در نمادهای شهر

گروه فرهنگ- فردوسی با سیستان و بلوچستان پیوستگی های زیادی دارد اما این شاعر در این منطقه مظلوم بوده و جای او و اسطوره های شاهنامه در نمادهای شهر خالی است.
مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی به خبرنگار ما گفت: امسال در ستاد بزرگداشت مفاخر فرهنگی استان مصوب شد که هر سال به خصوص در روزی که مختص بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی و زبان و ادبیات فارسی است در استان برنامه های ویژه ای توسط این اداره کل و دیگر سازمان های فرهنگی، نهادهای علمی و دانشگاهی برگزار شود که این موضوع سبب ایجاد انگیزه برای متولیان فرهنگی شد.
«حسین مسگرانی» افزود: طبق برنامه ریزی ستاد بزرگداشت مفاخر، مراسم بزرگداشت روز فردوسی هر سال در زاهدان، شمال و جنوب استان برگزار می شود که امسال نیز شاهد برگزاری این آیین در مجتمع فرهنگی، هنری اشراق زاهدان بودیم که از بسیاری از شاهنامه خوانانی که در مرکز اسناد ملی، انجمن شعر و ادب زاهدان و صداوسیما برنامه هایی را در این راستا اجرا کرده اند و پژوهشگران و محققان این عرصه تجلیل شدند.
وی با بیان این که مهم این است که نام و یاد فردوسی بنیان گذار شعر و ادب فارسی حفظ شود اظهار کرد: شاهنامه فردوسی اساس زبان فارسی است که باید به این زبان توجه کنیم. البته امسال کنگره و همایش ملی به این مناسبت فرخنده برگزار نشد اما بر اساس برنامه ریزی انجمن مفاخر علمی و فرهنگی و ستاد بزرگداشت مفاخر استان از این پس هر سال نشست های علمی توسط دانشگاه سیستان و بلوچستان و دیگر دانشگاه های استان برگزار می شود.
وی با تاکید بر اهمیت توجه به مفاخر از جمله فردوسی ادامه داد: فردوسی با وجود این که با استان ما پیوستگی های زیادی دارد در این منطقه مظلوم است چرا که در زاهدان حتی یک میدان به نام فردوسی وجود ندارد و تنها یک خیابان به اسم او نام گذاری شده است اما جا دارد که به مفاخر بزرگ فرهنگ و زبان و ادبیات فارسی توجه شود.
وی خاطرنشان کرد: رهبر معظم انقلاب به شخصیت فردوسی و جایگاه او تأکیدهای فراوانی داشته اند در همین راستا مکاتباتی با شهردار و ریاست شورای شهر انجام شده است و از آن ها خواسته ایم که در نام گذاری میادین و معابر به مفاخر توجه کنند که امیدواریم به این موضوع توجه شود و این اندیشمند بزرگ و اسطوره های شاهنامه به عنوان اثری بزرگ مورد توجه ویژه قرار گیرد.
به گفته مسگرانی در شاهنامه فردوسی بسیار از منطقه سیستان و اساطیر آن از جمله رستم و نمادهای فرهنگی این منطقه سخن گفته می شود، این شاعر حتی از بلوچ ها و مکران زمین زیاد سخن گفته است و به عنوان سرزمین دلاوری و منطقه ای که بزرگان و پهلوانانی داشته از آن یاد شده است.
وی خاطرنشان کرد: این بخش برای پژوهش جای زیادی دارد اما مقطعی کارهای پراکنده ای در این رابطه انجام شده در صورتی که نیاز است پژوهش های کاربردی و علمی در این زمینه انجام شود، حکیم ابوالقاسم فردوسی غیر از این که شاعر بود و شاهنامه ای بزرگ دارد حکیم هم است و می طلبد که شاهنامه معنا و تفسیر و تحقیق و پژوهش در این زمینه انجام شود.
وی ابراز امیدواری کرد: پژوهش شاهنامه استمرار داشته باشد، چرا که در این باره کارهای مقطعی انجام شده است که راهی به جایی نمی برد، چرا که درباره زبان فارسی دری سیستان جایگاه بالایی دارد و باید ببینیم الان جایگاه آن کجاست؟ پیوند فارسی دری و زبان فارسی فعلی و شاهنامه فردوسی جای کار دارد که می طلبد در سال های آینده برنامه های بهتر و علمی تری به این منظور انجام شود.

شاهنامه؛ سند هویت ایرانیان

گروه فرهنگ- شاهنامه به درستی سند هویت، سرفرازی و پایداری قوم ایرانی است و اگر وجود نداشت امروز بخشی از تمدن ایران هم نبود.
دبیر همایش گرامیداشت مقام فردوسی در حاشیه برگزاری این همایش که یکشنبه شب گذشته در تالار ملاصدرا دانشگاه سیستان و بلوچستان انجام شد به خبرنگار ما گفت: از مهم ترین موارد موجود در شاهنامه می توان به داد ورزی، خرد و ایران خواهی اشاره کرد، موضوعی که امروز خود را نمایان می کند به گونه ای که محققی کتاب خود را داد نامیده و در آن به اثر بزرگ فردوسی اشاره کرده است چرا که در شاهنامه بارها به دادورزی توجه شده و از اهمیت آن صحبت شده است.دکتر «مریم خلیلی جهانتیغ» افزود: بنیان شاهنامه بر ایران و میهن دوستی بنا شده و استوار است بنابراین اگر این حس نبود فردوسی بیش از ۳۰ سال عمر خود را برای سرودن این اثر صرف نمی کرد و این کار پر مشقت را به دوش نمی کشید و امروز سند بزرگی از هویت خود را در اختیار نداشتیم چرا که شاهنامه به درستی سند هویت، سرفرازی و پایداری قوم ایرانی است.وی ادامه داد: این اثر دارای زبان فاخری است و حماسه ها به وسیله راوی ها خوانده و شاید به همین دلیل سروده می شد از این رو شاهنامه نیز نقش راوی را دارد و بسیاری از ویژگی های زبان پارسی نیز به درستی در این اثر گنجانده شده است و به نوعی فردوسی اقدامی انجام داده که زبان پارسی حتی برای آیندگان نیز باقی بماند.وی بیان کرد: اگر شاهنامه نبود و فردوسی رنج آن را متحمل نمی شد شاید بخشی از فرهنگ و تمدن ایران نیز امروز وجود نداشت، این نشان دهنده اهمیت کار فردوسی است چرا که این اثر از چنان رسالتی برخوردار بوده که در بسیاری از کشورها توسط افراد مختلف بخشی از شاهنامه و یا گاهی همه آن به زبان های مختلف ترجمه شده است.

هم رده بزرگ ترین حماسه های جهان

این استاد زبان و ادبیات فارسی خاطرنشان کرد: از نگاه بسیاری از شاهنامه پژوهان این اثر فاخر حتی از آثار بزرگ دنیا نیز با ارزش تر و بالاتر بوده و در رده بزرگ ترین حماسه های جهان قرار گرفته است در این باره حتی شخصیتی به نام چرنیشفسکی آن قدر به فردوسی علاقه پیدا کرده که این شاعر حماسه سرای ایران را به عنوان بزرگترین نابغه جهان می نامد و او را از خیلی ها برتر می داند.وی افزود: نسل جدید به دلایل مختلف از جمله وجود وسایل ارتباط جمعی و یا سایت های مختلف نسل های جدی از کتاب روی گردان شده اند و مشاهیر خود را نمی شناسند،فردوسی فردی است که جهان به آن افتخار می کند و کتاب آن نه تنها با ناخودآگاه جمعی ما ارتباط پیدا کرده بلکه قومیت، زبان پارسی و قوم ایرانی را زنده نگه داشته پس باید جوانان به این شخصیت علاقه نشان دهند چرا که به نوعی رمز ایران دوستی نیز محسوب می شوند.خلیلی بیان کرد: افرادی که می خواهند علایق ملی آنان تقویت شود و یا درباره دلیل محبوبیت فردوسی در جهان بدانند باید نسبت به این شخصیت برجسته کشور تحقیق کنند چون فردوسی کسی است که شاهنامه آن در همه دنیا ترجمه شده و حتی اغلب محققان درباره شاهنامه تحقیق کرده اند چرا که این اثر با بزرگ ترین حماسه های دنیا برابری می کنند این در حالی است که برخی فردوسی را از بزرگان دنیا نیز برتر می دانند چرا که شاهنامه فردوسی ویژگی هایی دارد که دیگر حماسه های جهان از جمله ایلیاد و ادیسه هومر ندارد و یا برخی آن را هم تراز با این اثر می دانند در حالی که به جرات می توان گفت که شاهنامه چند پله بالاتر از آن است.

به فردوسی بی مهری شد

دبیر همایش گرامیداشت مقام فردوسی گفت: در دهه های اخیر بی مهری هایی به فردوسی صورت گرفت و حتی آثار آن از بسیاری کتاب ها حذف و این موضوع سبب شد تا نسل های آن دوران کمتر با این مرد بزرگ پارسی گوی آشنا شوند اما امروز این دیدگاه تغییر کرده به گونه ای که علاوه بر گنجاندن برخی از آثار این شاعر حماسه سرای ایران در کتب مختلف مراسم هایی نیز برای بزرگداشت فردوسی در مناطق مختلف برگزار می شود.وی ادامه داد: فردوسی شاعر دادرسی و خرد ورزی است و اگر جوانان امروز به دنبال خردورزی هستند فردوسی به عنوان بزرگ ترین الگو برای آنان می تواند محسوب شود یا اگر اهل عدالت و داد ورزی باشند باز هم این شاعر الگوی برتری برای آنان است چرا که فردوسی پند و اندرزهای خود را در قالب داستان گنجانده و به دلیل گریزان بودن نسل های امروز از پند و اندرز بزرگان، شاهنامه فردوسی بهترین گزینه برای آنان است.«خلیلی جهانتیغ» افزود: گنجاندن اشعار فردوسی در کتب فارسی و معرفی آن از پایه های اول تحصیلی سبب می شود تا نسل های آینده از کودکی با این شخصیت مهم سرزمین خود آشنا شوند و بتوانند به راحتی با شاهنامه ارتباط برقرار کنند، می توان در همین راستا شعار هفته مدارس را از مفاخر و مشاهیر پارسی گوی گذاشت تا بتوانند بیشتر فیلسوفان خود را بشناسند.وی بیان کرد: کشور در هنر انیماتور پیشرفت چشمگیری داشته و این می تواند بهترین ظرفیت برای معرفی مشاهیر ایرانی به اقشار مختلف باشد که می طلبد متولیان امر برخود وظیفه بدانند که برای معرفی مشاهیر کشور انیمیشن هایی تهیه کنند یا برای جلد دفاتر و کیف ها نیز از تصاویر مشاهیر کشور بهره ببرند. به گفته این استاد زبان فارسی، برای معرفی فردوسی به نسل های امروزی انجام اقدامات فرهنگی بسیار تاثیر گذار است و این اقدامات در مرحله اول زیرساخت های لازم برای معرفی مشاهیر را فراهم می کند، از سوی دیگر برگزاری همایش ها و تجلیل از مقام فردوسی می تواند در شناخت این شخصیت نقش بسزایی ایفا کند.دکتر جهانتیغ افزود: در دورانی که هویت انسان آماج هجوم ملامت گران انسانیت است، می طلبد که جوانان مشاهیر را به درستی بشناسند و نسبت به آنان تحقیق و مطالعه کنند و با استفاده از تجربیات آنان دنیایی پر خیر و برکت را برای خود بسازند.

اخبار

نقش پررنگ بلوچ در شاهنامه

گروه فرهنگ- فردوسی بزرگ در آثارش و از جمله شاهنامه از قوم بلوچ یاد می کند و از رشادت ها، رنج ها و خصوصیات این قوم آریایی سخن می گوید.
یکی از کارشناسان ارشد زبان شناسی به خبرنگار ما گفت: فردوسی بزرگ، به دور از آن که به سرزمین بلوچستان بپردازد، از قوم بلوچ یاد می کند و رشادت ها، رنج ها و خصوصیات این قوم آریایی را از نظر می گذراند، گاهی در مواجهه با مشکلات و در نبردها از شجاعت ها و رشادت های این مردان پاک سیرت سخن می گوید و گاهی از حجب و حیا و پاکدامنی آن ها می سراید، در برخی اشعار هم از مظلومیت ها و ستم های رفته بر این گروه بزرگ از ایرانیان حکایت می کند. «محمد اویس پیام» ادامه داد: نگاه فردوسی به بلوچ، قومی شجاع و ستیزه جوست که هیچ گاه به میدان نبرد پشت نمی کند و در سخت ترین شرایط پایدار است و همین خصلت سبب شده تا به عنوان مرزبان و در خط مقدم جنگ و گاهی هم به عنوان فرد مورد اعتماد در گارد سلطنتی شاهان کیانی جایگاه داشته باشد.وی افزود: فردوسی، اولین بار در گنج نامه خود، در داستان سیاوش نام بلوچ ها را به میان می آورد، زمانی که در یک نبرد حساس به همراه کوچ ها و دیگر دلیر مردان ایرانی، به همراه سپاهیان سیاوش و کیخسرو، بهترین جنگجویان و پهلوانان را انتخاب می کنند و به نبرد با افراسیاب تورانی و متجاوز می روند تا کشور را از خطر نابودی نجات دهند. وی اظهار کرد: این شاعر پارسی گوی، در داستان کیخسرو به تمجید بلوچ ها می پردازد و نکته قابل توجه این که اغلب از بلوچ به همراه کوچ سخن می گوید که این موضوع سبب می شود مخاطب گمان کند که این دو، بسیار قرابت داشته و یا حتی قومی واحد بوده اند. وی تصریح کرد: فردوسی، به وصف سپاه کیخسرو می پردازد که در پی ایجاد سپاهی شکست ناپذیر است تا بتواند انتقام خون پدرش سیاوش را از افراسیاب بگیرد، در این حین، بلوچ ها را توصیف می کند که در سپاه ایران خود نمایی می کنند و نماد پلنگ بر پرچم آن ها نقش بسته است، او پیکر پلنگ را بر پرچم کوچ و بلوچ نشان دهنده جنگاوری و دلیری آن ها می داند، کیخسرو با دیدن چنین سپاهی بسیار شادمان و خشنود می شود و شادباش بسیار می گوید.
به گفته پیام، اشاره دیگر فردوسی به بلوچ، در دوره تاریخی شاهنامه در بیان سلطنت انوشیروان است، اگر چه در این رویداد از بلوچ به نیکی یاد نشده، اما فردوسی از زبان یکی از مشاوران، به دلیری و آزادگی بلوچ ها اشاره می کند که به ندرت حاضر به پذیرش سلطه بر خود می شوند، « انوشیروان در آغاز شاهی، به خراسان و گرگان و ساری و آمل سفر می کند و پس از کشیدن دیوار دربند و سرکوب الانان، به هند لشکر می کشد. در راه بازگشت، خبر سرکشی بلوچ ها را به او می دهند و این که در گیلان نیز هرج و مرج فراوانی است. خسرو غمگین می شود، زبان طعنه و ملامت را بر سپاهیان خود می گشاید که چگونه است که بر سرزمین های دوردست سلطه می جویید اما بر بلوچ هایی که هم وطن ما هستند، نتوانسته ایم چیره شویم؟ اطرافیان شاه، او را از مقابله با بلوچ ها منصرف و تجربه تلخ مقابله اردشیر را با آن ها مطرح می کنند، شاه از این سخنان برآشفته می شود و با لشکری بزرگ کوه ها و مسکن بلوچ ها را محاصره و اعلام می کند که خردسال و پیر، زن و مرد را بکشید، در نهایت، خردسالان و زنان دستان خود را می بندند جلوی شاه به التماس می افتند و شاه نیز از آنان می گذرد، بنابراین پس از قتل عام بلوچ ها توسط انوشیروان، افراد باقی مانده در شمال به زندگی خود ادامه دادند و به عنوان فرمانروایان و نزدیکان شاه منصوب شدند.» فردوسی پس از آن، از بلوچ ها در سپاه انوشیروان به عنوان نیروهای وفادار و مرزبانانی یاد می کند که هنگام استقبال سپاه او از فرستاده چین صاحب کمربند و سپر زرین و در گارد سلطنتی او حاضر بودند. وی خاطرنشان کرد: فردوسی بیش از هر منبع تاریخی دیگری از بلوچ ها یاد می کند و دلاوری آن ها را مورد ستایش قرار می دهد به طوری که همواره آن ها را از ستون های اصلی سپاهیان ایرانی و از مرزبانان ایران زمین در مواجهه با بیگانگان می داند.این کارشناس بیان کرد: بلوچ ها از آغاز سکونت آریایی ها در ایران تا زمان انوشیروان در کوهستان ها و مناطق شمالی ایران ساکن بودند و پس از قتل عام گسترده انوشیروان، به سمت کرمان و بلوچستان کنونی مهاجرت کردند، در شاهنامه، از سرزمین کنونی بلوچستان (مکران) نیز بارها یاد شده است.

یک استاد زبان و ادبیات فارسی:

هویت ملی ایران در سیستان شکل گرفت

ذوالفقاری- هویت ملی ایران در سیستان شکل گرفت، به همین دلیل سیستان را در شاهنامه می بینیم و فردوسی نام این منطقه را در این اثر آورده است.یکی از استادان زبان و ادبیات فارسی با تبریک روز پاسداشت سخن سرای ایران به مردم ادب دوست و با ذوق سیستان و بلوچستان به خبرنگار ما گفت: وقتی روز پاسداشت فردوسی و زبان و ادبیات فارسی مطرح می شود باید به چند نکته توجه کنیم و آن این که چرا این روز نام گذاری شده و برای گذشته زبانمان چه مسائلی ایجاد شده است؟ «محمدرضا بهاری» افزود: ۱۴ قرن با شکوه ایران بعد از حمله عرب از بین رفت و دولت ساسانی که بسیار قدرتمند بود نابود شد، عرب ها با توجه به این که به درگاه خسروان ایرانی نیاز داشتند و گشایش کار خود را از پادشاهان ایران می خواستند با ترفند، سپاهیان ایران را به دام انداختند و شکست بزرگی را به آن ها وارد کردند. در واقع عرب ها بعد از پیروزی توانستند سپاهی فراهم آورند و بسیاری از آثار گران بهای کشور را نابود کنند، زبان فارسی نیز به همین دلیل دستخوش تغییر شد و عربی جای آن را گرفت.وی ادامه داد: مشکلات زیادی به واسطه هجوم مغول ها بر زبان و ادبیات فارسی وارد و عربی، زبان ایرانیان شد، فارسی دیگر در دستگاه فرمانروایی به کار نمی رفت، هیچ کس در نشر و ترویج آن اهتمامی به خرج نمی داد، به این ترتیب هر روز از اقتدار و اهمیت آن کاسته می شد و این زبان به رهبران زرتشتی منحصر شد و چیزی به نام زبان فارسی باقی نماند.وی اظهار کرد: حدود ۲۲۰ سال زبان فارسی سکوت اختیار کرد و شب تاریک طولانی را پشت سرگذاشت، این روند تا زمان حکومت صفاریان ادامه داشت تا این که یعقوب لیث صفاری اعراب را از ایران خارج و زبان فارسی را احیا کرد.به گفته این استاد، سیستان سرزمینی بود که مردم آن هیچ گاه، زبان عربی را به عنوان زبان رسمی نپذیرفتند، در حالی که در پیروی از ادیان الهی راسخ و ثابت قدم بودند. هویت ملی ایران در سیستان شکل گرفت، به همین دلیل سیستان را در شاهنامه می بینیم و فردوسی نام این منطقه را در این اثر آورده است.وی با بیان این که سیستان پایگاه زبان و ادبیات فارسی شد، زبان فارسی از این منطقه جان گرفت و فردوسی شاهکار عظیمش را با کاخی از کلمات فارسی برافراشت تصریح کرد: صفاریان، نقش بزرگی را در این راستا ایفا کردند و تسلط اعراب بر ایران به هیچ عنوان نتوانست از ادامه زبان فارسی و لهجه های آن پیشگیری کند و این زبان راه خود را ادامه داد. می توان گفت که منطقه شرقی و به خصوص سیستان صحنه تسلط دوره آغازین زبان فارسی است، نقش سیستان، شعرا و ادبای این خطه ادب پرور بسیار پربار بوده و آثار خوبی از دانشمندان، فیلسوفان و شاعران آن به جا مانده است.وی با بیان این که سیستان و بلوچستان، نقش ویژه ای را در ادبیات بازی کرده است ادامه داد: می طلبد که در مقام پاسداشت روز زبان و ادبیات فارسی و به این مناسبت که فردوسی با شاهکارش شاهنامه، یعنی شناسنامه زبان فارسی را به وجود آورد میادین بزرگی را که در خور شأن فردوسی باشد نام گذاری کرد، جای تاسف است که در دیار رستم دستان و سرزمینی که فردوسی، اسطوره های پهلوانی خود را از آن جا انتخاب کرد فقط خیابانی فرعی به نام او نام گذاری شده است که البته ابتدا و انتهایش مشخص نیست، بلکه باید معابر و میادینی را که شایسته او باشد نام گذاری و در روز بزرگداشت این شاعر فرزانه افتتاح کرد.بهاری با بیان این که ادبیات ایران بر ۴ ستون یعنی فردوسی، سعدی، حافظ و مولوی استوار بوده و فردوسی نشانه عظمت ایرانیان است خاطرنشان کرد: واژه های عربی زیادی وارد زبان فارسی شده و این زبان بیشتر از دیگر زبان ها آسیب دیده است که باید سعی کنیم حیات مجدد خود را به دست آورد که جوانان باید بیشتر به این موضوع بیندیشند و به گذشته، زبان و فرهنگ خود افتخار کنند. چرا که حتی نویسندگان فرانسوی نیز معتقدند که مردم ایران به زبان شعر سخن می گویند و روی فرش های گران بها راه می روند.